

Orosz László

1925–2016

Elhunyt Orosz László, valamennyiünk Laci bácsija, tanár, irodalomtörténész, Kecskemét szellemi életének emblematikus alakja.

Évtizedekkel ezelőtt jelentős szerepet vállalt szellemi organizátorként a *Forrás* folyóirat és elődje, a *Kiskunság* folyóirat létrehozásában.

Orosz László 1925. július 13-án született Csépan, Beregszászon érettségizett, majd az Eötvös Collegium tagjaként végezte az egyetemet.

Első írásai az Illyés Gyula által szerkesztett *Válaszban* jelentek meg. 1948-tól Kecskeméten magyar–latin szakos gimnáziumi tanár. 1956-ban a Forradalmi Bizottság tagja volt, a forradalom szellemi előkészítésének vádjával nyolc hónap előzetes letartóztatás után felfüggesztett börtönbüntetésre ítélték, és három évre megfosztották a katedrától.

Fő kutatási területe a felvilágosodás és a reformkor magyar irodalma. Jókai Mór, Kazinczy Ferenc, Berzsenyi Dániel és Katona József több művének kritikai kiadását rendezte sajtó alá. Részt vett az Akadémiai Kiadó hatkötetes *A magyar irodalom története* című könyvének létrehozásában, illetve a *Magyar irodalmi lexikon* és az *Új magyar irodalmi lexikon* szerkesztésében.

Főbb munkái: *Katona József* (1974), *Berzsenyi Dániel* (1976), *A magyar verstani eszmélkedés kezdetei* (1980), *A magyar irodalom története* (társszerzőkkel, 1982), *Adatok a kecskeméti piarista gimnázium színjátszásához* (társszerzőkkel, 1989), *Kecskemét irodalmi öröksége* (1990), *Száz nagyon fontos vers* (társszerzőkkel, 1995), *A Bánk bán értelmezéseinek története* (1999), *A niklai remete és a kecskeméti fiskális* (2000), *Kérdőjelek. Egy Katona-kutató töprengései* (2007).

Munkásságáért többek között Toldy Ferenc-díjban, Apáczai Csere János-díjban, Pilinszky-díjban részesült. 1994-ben Kecskemét díszpolgárává választották.

Kecskemét irodalomtörténeti hagyományainak és Katona József életművének kutatása ugyanúgy szeretett városához kötötte Orosz Lászlót, mint tanári tevékenysége.

Bár a *Forrást* tiszteletpéldányként megküldtük volna neki, ő minden év elején bejött a szerkesztőségbe, és ragaszkodott hozzá, hogy folyóiratunkat személyesen előfizesse. Az utóbbi időben már azt is hozzátette, hagyatkozott is, hogyha meghal, gyermekei vigyék tovább ezen előfizetést.

Mindig kell legyen valaki a családban, aki a *Forrás* előfizetője.

Szomorú kötelességünk, hogy a folyóiratot immár felnőtt gyermekei címére postázzuk.

Nyugodj békében, Laci bácsi, várnak az égi katedrák.

A Szerkesztőség